

[Poul Boeg.]

103 kandidater, så ville en sådan valglov være fuldt grundlovmæssig. Dette er ikke udtryk for, at jeg antydningssvis foreslår, at man skulle gøre noget sådant, men når man kommer med slige argumenter, er man jo nødt til at holde sig til den stringente jura, og dér mener jeg altså, at der ikke er noget juridisk hold i dette argument, men det er jo heller ikke det, der har domineret debatten.

Jeg ville også gerne gøre en kommentar til det, som såvel den ærede indenrigsminister som nogle af partiernes ordførere var inde på, med de private kandidater. Dertil vil jeg blot sige, at man har vel lov at mene, at det ikke er noget, der betyder noget stort i praksis, så jeg tror ikke, der ligger noget egentlig vægtigt argument i dette.

Afslutningsvis vil jeg gerne sige, at jeg beklager, hvis tiden ikke har tilladt mig at reagere på alle de mange kommentarer, der har været, men så vidt jeg kan overse, har jeg vist fået det væsentligste med. Vi påskønner, at man dog fra alle sider gerne ville gå ind i et konstruktivt udvalgsarbejde om lovforslaget, og jeg vil specielt gerne nævne, at vi fra vor side naturligvis er helt indstillet på den tanke, der har været fremme om, at dette forslag kunne indgå i en større sammenhæng i en kommissionsbehandling osv.

Lindholt (FP):

Kun det, at det er blevet draget frem, at fremskridtspartiet havde opstillet 195 kandidater. I den forbindelse vil jeg da bare pege på, at vi jo da kunne have fået indvalgt 175 i dette folketing, så trods alt var det dog kun 20 mere. Jeg tror ikke, man kan komme langt hen ad vejen med de begrænsninger, som ordføreren for forslagsstillerne har tænkt sig, og de sidste bemærkninger fra ordførerens side viser i øvrigt, at forslaget da i hvert fald ikke kan have været tilstrækkeligt gennemtænkt, når man nu mener, at det burde fremsættes i en kommission, således at man kunne behandle det dér. Det er nemlig også rigtigt, at skulle man behandle forslaget seriøst, så burde der have været bestemmelser med i det om ændring af tillægsmandater, ændring af kredsene osv., og det er jo en større historie, som ikke er dækket af lovforslaget, som det er fremsat.

Ordføreren for forslagsstillerne (Poul Boeg) (CD):

Til de sidste bemærkninger fra fremskridtspartiets ordfører vil jeg blot gerne sige, at jeg ikke ville tro, at der var så forfærdelig mange i denne sal, der anså det for særlig sandsynligt, at fremskridtspartiet ville opnå 175 mandater ved et folketingsvalg, men jeg respekterer naturligvis min ærede kollegas gode ret til at have en anden opfattelse.

Med hensyn til det spørgsmål, som dernæst blev nævnt om en kommissionsbehandling, hvor dette blev brugt som et argument for at påstå, at forslaget ikke var gennemtænkt og gennembearbejdet fra forslagsstillerne side, vil jeg blot gerne have lov til at sige, at jeg jo ikke kom herop på talerstolen og sagde, at det burde gøres på denne måde. Der skete det, som der altid sker ved sagerens behandling, at der udvikler sig en debat, og at ordføreren svarer på de tanker og forslag, som kommer frem, og da det fra et par ordføreres side blev nævnt, at det kunne være en naturlig og ønskelig procedure, så gav jeg blot som ordfører for forslagsstillerne udtryk for, at den tanke ville vi gerne tilslutte os, når der fra en række andre sider var et ønske om det. Men det er ikke udtryk for, at vi på nogen som helst måde mener, at det er nødvendigt at gå denne vej, og jeg håber, at fremskridtspartiets ordfører vil acceptere denne efter min mening ret væsentlige nuance.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om investeringskonti [af Simonsen m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 139) findes i tillæg A. sp. 2409, fremsættelsen i tidenden sp. 3638).

Lovforslaget sattes til forhandling.